

- 3) Såfremt andet spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 2, litra d), i direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger fortolkes således, at den regulerer ansvar og kompetence endeligt i den forstand, at den er til hinder for et civilretligt krav mod en tredjemand, som ganske vist ikke er »den registeransvarlige«, men som etablerer årsagen til behandlingsprocessen uden at påvirke denne?
- 4) Hvis »legitime interesse« skal der tages udgangspunkt i i en konstruktion som den foreliggende i forbindelse med den afvejning, der skal foretages i henhold til artikel 7, litra f), i direktiv 95/46/EF? Er det interessen i at integrere eksternt indhold eller tredjemands interesse?
- 5) Over for hvem skal det samtykke erklæres, som kræves i henhold til artikel 7, litra a), og artikel 2, litra h), i direktiv 95/96/EF, i en sammenhæng som den foreliggende?
- 6) Gælder oplysningspligten i artikel 10 i direktiv 95/46/EF i en situation som den foreliggende også operatøren af en hjemmeside, som har integreret en tredjemands indhold og dermed etablerer årsagen til tredjemands behandling af personoplysninger?

⁽¹⁾ EFT L 281, s. 31.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem
(Nederlandene) den 1. februar 2017 — X mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Sag C-47/17)

(2017/C 112/33)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den anmodede medlemsstat henset til formålet med samt indholdet og omfanget af Dublin-forordningen ⁽¹⁾ og proceduredirektivet ⁽²⁾ reagere inden to uger efter modtagelse af anmodningen om fornyet behandling som omhandlet i gennemførelsesforordningens artikel 5, stk. 2? ⁽³⁾
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er det da den frist på højst en måned, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra b), i forordning nr. 343/2003 ⁽⁴⁾ (nu artikel 25, stk. 1, i Dublin-forordningen), der gælder, når henses til gennemførelsesforordningens artikel 5, stk. 2, sidste punktum?
- 3) Såfremt det første og det andet spørgsmål besvares benægtende, har den anmodede medlemsstat da på grundlag af ordet »bestræber« i gennemførelsesforordningens artikel 5, stk. 2, en rimelig frist til at reagere på anmodningen om fornyet behandling?
- 4) Såfremt der faktisk er tale om en rimelig frist, inden for hvilken den anmodede medlemsstat i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 5, stk. 2, skal reagere på anmodningen om fornyet behandling, er der da stadig tale om en rimelig frist, når der som i den foreliggende sag er forløbet lidt over seks måneder? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, hvad forstås der da ved en rimelig frist?
- 5) Hvilke konsekvenser har det, såfremt den anmodede medlemsstat ikke inden for to uger, en måned eller en rimelig frist reagerer på anmodningen om fornyet behandling? Er den anmodende medlemsstat da ansvarlig for den materielle behandling af udlændingens asylansøgning, eller er det den anmodede medlemsstat, som er ansvarlig?

- 6) Såfremt der må gås ud fra, at den anmodede medlemsstat bliver ansvarlig for den materielle behandling af asylansøgningen, fordi den ikke har reageret rettidigt på anmodningen om fornyet behandling som omhandlet i gennemførelsesforordningens artikel 5, stk. 2, inden for hvilken frist skal den anmodende medlemsstat, i dette tilfælde sagsøgte, gøre udlændingen bekendt hermed?

-
- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180, s. 31).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT 2013, L 180, s. 60).
- (³) Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 af 2. september 2003 om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT 2003, L 222, s. 3).
- (⁴) Rådets forordning 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT 2003, L 50, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem
(Nederlandene) den 3. februar 2017 — X mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Sag C-48/17)

(2017/C 112/34)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den anmodede medlemsstat henset til formålet med samt indholdet og omfanget af Dublin-forordningen (¹) og proceduredirektivet (²) reagere inden to uger efter modtagelse af anmodningen om fornyet behandling som omhandlet i gennemførelsesforordningens (³) artikel 5, stk. 2?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er det da den frist på højst en måned, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra b), i forordning nr. 343/2003 (⁴) (nu artikel 25, stk. 1, i Dublin-forordningen), der gælder, når henses til gennemførelsesforordningens artikel 5, stk. 2, sidste punktum?
- 3) Såfremt første og det andet spørgsmål besvares benægtende, har den anmodede medlemsstat da på grundlag af ordet »bestræber« i gennemførelsesforordningens artikel 5, stk. 2, en rimelig frist til at reagere på anmodningen om fornyet behandling?
- 4) Såfremt der faktisk er tale om en rimelig frist, inden for hvilken den anmodede medlemsstat i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 5, stk. 2, skal reagere på anmodningen om fornyet behandling, er der da stadig tale om en rimelig frist, når der som i den foreliggende sag er forløbet lidt over seks måneder? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, hvad forstås der da ved en rimelig frist?
- 5) Hvilke konsekvenser har det, såfremt den anmodede medlemsstat ikke inden for to uger, en måned eller en rimelig frist reagerer på anmodningen om fornyet behandling? Er den anmodende medlemsstat da ansvarlig for den materielle behandling af udlændingens asylansøgning eller er det den anmodede medlemsstat, som er ansvarlig?